

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
AUTORSKÁ KNIHA
O KLUKOVI A HVĚZDĚ

Monika Dřimalová

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA
O KLUKOVI A HVĚZDĚ

Monika Dřímlová

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Mikoláš Axmann
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2014

.....
Monika Dřímlová

Obsah

Obsah	4
1 MĚ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	5
1.1 Volba specializace	5
1.2 Studium a vybrané práce na FDU	5
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	8
2.1 Vznik textu.....	8
2.2 Volba bakalářské práce.....	8
3 CÍL PRÁCE.....	9
4 PROCES PŘÍPRAVY	10
5 PROCES TVORBY	11
5.1 Způsob vyprávění.....	11
5.2 Výtvarná forma	11
5.3 Finální práce	11
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	13
7 POPIS DÍLA	14
7.1 Písmo	14
7.2 Barevnost.....	14
7.3 Knižní vazba.....	15
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
9 SILNÉ STRÁNKY.....	17
10 SLABÉ STRÁNKY	18
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
12 RESUMÉ.....	20
13 SEZNAM PŘÍLOH	22

Motto: „Tvořit znamená vyjadřovat to, co máme v sobě.“¹

Henri Matisse

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

1.1 Volba specializace

Hned úvodní větou mé bakalářské práce bych chtěla zdůraznit, že knihy miluji, ať již jako čtenář nebo jejich tvůrce, spisovatel, či ilustrátor. Nevím, zda se hodí použít slovo „miluji“ do seriózní práce, ale prostě je to tak. Mí rodiče mě i mou sestru sami jako aktivní čtenáři ke knihám vedli, předčítali nám a ve čtení nás podporovali. Snad už od první třídy jsme každá měla svůj čtenářský průkaz v knihovně. Bez nadsázky by se dalo říct, že základní školu jsem pročetla a na střední škole byla jako jedna z mála, co četla veškerou povinnou literaturu, nevyjímaje Jana Amose Komenského a jeho Labyrint světa a ráj srdce.

To, že se chci věnovat výtvarné činnosti, jsem věděla už ve školce. Mám vzpomínku, jak sedím za stolem a kreslím voskovkami obrázek s ukázkovým sluníčkem v levém horním rohu a s přesvědčením, že kreslit budu celý život.

Přišlo mi přirozené a samozřejmé, že spojím dvě věci, které jsem měla a stále mám nejraději, dohromady. Proto jsem měla volbu studovaného oboru vždy lehkou - ilustrace.

Na Střední umělecké škole v Ostravě jsem studovala výtvarný obor Vědecká ilustrace a grafika, nicméně s vědomím, že exaktní kresba do učebnic přírodopisu mi nikdy moc nepůjde. O to víc jsem ocenila tři roky studia grafiky na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění, kde jsme měli neomezený vstup do grafických dílen, experimentům se meze nekladly a dovoleno bylo vše.

1.2 Studium a vybrané práce na FDU

Dnes, když se mé bakalářské studium na Fakultě designu a umění chýlí ke konci, vím, že svoboda v umění a tvorbě je pouze zdánlivě bezbřehá, má a musí mít totiž svůj řád a logiku. Tomuto poznání hodně napomohlo odborné vedení pana Doc. akad. mal. Mikoláše Axmanna, kterému tímto děkuji.

¹MATISSE, Henri. *Umění rovnováhy*. Praha: Československý spisovatel, 1961, s. 79.

Mé dílo a má práce je stále na samém začátku. O nějakém stylu se neodvažuji vůbec mluvit. Pokouším se, aby každý úkol, každý soubor ilustrací, byl trochu jiný, snažím se zkoušet pro sebe nové cesty a možnosti.

Mé poslední práce spojuje velký prostor pro vyznění bílé barvy, s tím spojená snaha po vzdušnosti, hraní si s prosvítáním materiálů, stejně jako jistá velkorysost co do přesnosti. Svým založením tíhnu k volnějším rukopisům.

To se asi nejvíce projevilo na autorském leporelu, na kterém jsme pracovali v ZS 2012/2013. Kostru leporela tvoří síť používaná při zateplování domů, na ní postupné papírové vrstvy lepené tapetovým lepidlem, tvořící drsný reliéf znemožňující podrobnější kresbu. Přirozenou bělost papíru doplňuje bílý latex, do nějž jsem ryla ještě před zaschnutím barvy, kresba je provedena akvarelovými pastelkami. Písmo je vyryto do barvy mým rukopisem.

Jako protipól tohoto zastřeného snění bych ráda zmínila další knihu, tentokrát z LS 2013/2014, *Platýs po dieppsku à la Jorge Luis Borges* od Marka Cricka. Originální ilustrace jsou lineární, provedené černou tuší na podklad bílého latexu. Jeho drsnost přece jen znemožňuje přesnou linku, ta se klikatí a místy rozpíjí, je přesto ale jasná a přímá, není kam se schovat. Právě ty menší nedostatky mě na této kresbě baví. Ilustrace jsem naskenovala a text vysázela v programu Adobe InDesign CS2, tisk je digitální. Barevnost knihy je redukována na bílou, černou a šedou, doplněna rudě červenou předsádkou. Knížku formátu A5 jsem svázala do blokové knihy.

Protipólem toho je knížečka, již jsem si udělala spíše pro radost, „Bez názvu I“. Jedná se o můj vlastní text, doplněný mými ilustracemi. Originály jsou provedeny do klovatiny, zásadní roli hraje vyškabávání a voskovky, doplněné akvarelem a akvarelovými pastelkami. Ilustrace jsou opět naskenované, bez velkých zásahů v PC, vytištěné na pauzovací papír, kdy kresby pro mne získávají větší snový nádech, možnost více pohledů a především průhledy. Text je vytištěn na papír o plošné hmotnosti 80 g/m² kdy jeho lehké prosvítání umocňuje pocit intimity a křehkosti, které jsou pro samotný text charakteristické. Použitá vazba je V2.

Největší odlehčení a hru přinesla práce na papírovém divadle z LS 2011/2012. Divadlo muselo být celé vytvořené pouze z papíru a lepidla, jedním z výstupů bylo i přehrání hry před diváky (spolužáky). Námět hry *Moucha* je vlastní, odehrává se na ulici a vypráví příběh o tom, že pomoc často

můžeme nalézt tam, kde ji nečekáme (v tomto případě u Krysy Bezdomovce). V loutkách i scéně jsem nechala vyznít různé druhy papírů, od krepových přes kartony až po lepenku, doplněné občasnou kresbou černé tuše. Scéna i loutky jsou pojaty minimalisticky, zredukovány na charakteristické rysy postav a prostředí.

2 TĚMA A DŮVOD JEHO VOLBY

2.1 Vznik textu

Jak již z výše napsaného vysvítá, píšu – přiznávám - doposud pouze do šuplíku. Jednou z těch napsaných věcí, která tam dlouho ležela, byla i má dosud jediná pohádka. O klukovi a hvězdě. Napsala jsem ji pro jednoho kamaráda, z nijak závažného důvodu. Jednou si totiž posteskl, že pro něj nikdo nikdy nic nenapsal. Nabídla jsem se, že mu tedy nějakou pohádku vymyslím a hned ten večer jsem si sedla a sepsala ji. Při první větě jsem netušila, o čem bude a jak skončí, natož jaké morální poselství by jako správná pohádka měla nést. Když jsem ji dopsala, nedala jsem mu ji přečíst s tím, že nejdřív dodělám ilustrace a svážu ji. Měla jsem ji asi tři roky napsanou, bez ilustrací a rukou na papíře, se spoustou gramatických chyb a on si ji nikdy nepřečetl.

2.2 Volba bakalářské práce

Když jsme si měli vybrat téma bakalářské práce, v první minutě jsem věděla, že tím mým bude soubor ilustrací a v té druhé mi bylo jasné, že chci ilustrovat pohádku O klukovi a hvězdě.

Z tohoto rozhodnutí, kdy text pohádky tvoří skutečně jen základní stavební kámen a kdy je nezbytné, aby pro dokonalé vyznění byl doplněn, doprovázen a spoluvytvářen ilustracemi, vyplynulo, že namísto souboru ilustrací musí vzniknout kompletní plnohodnotná kniha.

Zbývalo jen požádat pana Doc. akad. mal. Mikoláše Axmanna o jeho laskavý dozor a pevné vedení.

3 CÍL PRÁCE

Nejdůležitějším cílem bylo odvyprávět příběh Kluka. Chápu ho jako příběh o naději a o vědomí toho, že v našem životě nás naši blízcí doprovázejí, ať již jsme my nebo oni kdekoli. Zjednodušeně řečeno bez jakékoli patetičnosti, Láska je všudypřítomná a má mnoho podob, její síla nezanikne ani po smrti, která je nevyhnutelnou a normální součástí našich životů.

Co se týče zpracování příběhu do knižní podoby, cíle práce jsem si vytkla dva. Prvním bylo vytvoření knihy, kdy text a ilustrace tvoří jeden nerozdílný celek, jedno doplňuje druhé, vše je v souladu a harmonii, kresba souzní s bílými, nikoli však prázdnými místy. Šlo mi o vyváženou hodnotnou knihu, která nebude šetřit na barevných ilustracích nebo na kvalitním papíře.

Chtěla jsem vytvořit knihu, která zaujme jak děti, tak i jejich rodiče, a která tedy není určena jediné cílové skupině. Proto jsem ji také věnovala dětem v nás.

Druhý cíl spíše jen doplňuje ten první, a sice odevzdat dva ručně šité exempláře knihy o rozměrech 21 x 26 cm v blokové vazbě.

Po technické stránce bylo mým cílem vytvořit digitálně tištěnou knihu, umožňující další neomezenou reprodukci. Proto jsem originální kresby naskenovala, upravila v programu Adobe Photoshop, text i obrazovou část následně vysázela v programu Adobe InDesign CS2.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Ze všeho nejdříve jsem šla konzultovat postup se svým vedoucím práce. Ten mi doporučil literaturu, do které bych měla nahlédnout, mimo jiné i starší bakalářské a diplomové práce, např. Marty Janouškové nebo Jany Zimové. Mě samotnou hodně oslovují knihy Petra Síse, Petra Nikla nebo Květy Pacovské.

Doporučenou literaturou jsem se spíše inspirovala a utvrdila se v tom, že jakékoli pojetí knihy je regulérní, pokud je uchopeno komplexně a přesvědčivě. Tím jsem ztratila jisté obavy, zda můj přístup ke knize je tzv. správný. Přesvědčila jsem se, že při zachování logiky vyprávění příběhu a při dodržení technologických postupů nastupuje skutečná svoboda autora, který doslova buduje nové světy, a že žádný přístup nemůže být z principu špatný. Spíše naopak - co autor, to individuální pojetí knihy.

Tím, že jde o můj vlastní text, měla jsem od začátku poměrně jasnou představu, jak má kniha ve výsledku vypadat. Protože samotné ilustrace jsou barevné a použitou technikou strukturované, chtěla jsem tiskový papír, hladký klížený bílý, abych zabránila případnému rozpíjení. Po konzultaci v grafickém studiu a po zkušebním tisku jsem dospěla k závěru, že bude nejlepší, když pro tisk použijeme papír, který mají na místě k dispozici. Tím mi odpadl výběr papíru.

5 PROCES TVORBY

5.1 Způsob vyprávění

Na začátku práce jsem vytáhla pár původních skic, které jsem nakreslila hned po napsání pohádky. Chtěla jsem ji zpočátku zpracovat jako komiks, protože mám tendence texty ilustrovat větou za větou, spíš je vidím jako animovaný film, než ilustrace. Kresby byly samozřejmě nepoužitelné. Současně jsem se rozloučila s komiksovým vyprávěním, protože s ním nemám žádnou zkušenost a přišlo mi velice troufalé se o ni pokoušet zrovna nyní.

Nakonec jsem zvolila klasický způsob vyprávění, text doplněný celostránkovými ilustracemi a menšími medailonky, které jsou umístěné na stránce spolu s textem, kdy ilustrace vypráví zredukovaný děj. Tento postup jsem si vyzkoušela již v leporelu, vyhovuje mé tendenci vyprávět plynule pomocí obrazu jako v animovaném filmu, pochopitelně s méně obrazovými políčky. Vyprávění plyne, jednotlivé obrazy na sebe navazují a přelévají se volně jeden do druhého.

5.2 Výtvarná forma

Když jsem si ujasnila toto pojetí vyprávění, začala jsem hledat adekvátní výtvarnou formu. Bylo to dlouhé hledání. Začínala jsem u bílého latexu s akvarelem, přešla k pastelkám a ty jsem doplnila klovatinou. V jednu chvíli jsem přidala voskovky s tuší a vyškrabávání, nakonec jsem použila všechny prostředky dohromady. A myslím, že kdybych u sebe měla jehlu a niť, tak neváhám vyšítvat.

Na zásah vedoucího práce, který mne lehce upozornil, že míchám páté přes deváté a méně znamená více, jsem techniku zredukovala na jedinou a totiž na kresbu voskovkami a jejich následné vyškrabávání. Nebudu popírat, že v tomto bodě jsem se hodně řídila doporučením, a jsem ráda. Práce díky tomu získala pevně daný tvar, který netěká od jednoho k druhému, ale mluví srozumitelně a jasně.

5.3 Finální práce

Vzniklé originální ilustrace jsem naskenovala v co nejlepším rozlišení, ilustrace jsem upravila v počítači a vysázela spolu s textem v grafickém programu Adobe In Design.

Nakonec jsem knihu vytiskla na velkoformátovém plotru a posléze ji sama ručně svázala do definitivního tvaru. Zvolila jsem blokovou (třepetavou) vazbu.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Stěžejní pro celou práci je technika kresby originálních ilustrací a jejich následná digitalizace, a to bez většího upravování a zásahů v PC. Originální kresby jsou provedeny jedna ku jedné na formát 210 x 297 mm vyškrabávanou technikou. Ta byla na celém díle nejméně pracná. Obešla jsem se bez černé tuše, která je pro tuto techniku typická a nahradila jsem ji ultramarínovou voskovkou v barevných pasážích. V prostřední části jsem si vystačila prakticky pouze s černou, jejím vyškrabáním jsem získala světle šedou. Na vyškrabávání jsem používala dvě různé tloušťky stopy.

Kresba je hodně detailní a barevné přechody jemné, proto jsem skenovala při rozlišení 500 dpi, na skeneru Epson NX100Series.

Ilustrace jsem upravila v programu Adobe Photoshop CS2 a text spolu s upravenými ilustracemi vysázela do knižní podoby v programu Adobe InDesign CS2. Výslednou práci jsem tiskla při rozlišení 300 dpi.

Práci jsem vytiskla v reklamní agentuře Euroverlag.

7 POPIS DÍLA

7.1 Písmo

Použila jsem jednoduchý font Arial, velikost písma 14. Zvolila jsem jej ze dvou důvodů. Za prvé - hlavní důraz jsem kladla na ilustrace a proto jsem vybrala písmo, které bude jednoduché, nebude na sebe strhávat pozornost a obrazovou část vhodně doplní tak, aby byly obě složky knihy v rovnováze. Za druhé - je to pohádka, tudíž určená dětem a pro děti. Myslím, že knížce porozumí děti už od 6 let, proto jsem vybrala přiměřenou velikost písma, abych dětem usnadnila čtení a zároveň neodradila dospělé. Dala jsem prostor i textu, kdy jsem pro mne důležité slovo či větu ponechala na stránce samotné, a tím jim dala volnost pro plné vyznění.

7.2 Barevnost

Od původního záměru, kdy jsem chtěla využít veškerou škálu barev, jsem musela ustoupit a postupně čím dál více barevnost redukovat. Práce byla totiž nepřehledná a celistvost knihy hodně trpěla. Příběh se skládá ze tří etap života Kluka. Prostřední, nejsmutnější, barevně vyprávím černou a šedou vzniklou škrabáním, doplněné oranžovou a žlutou. Oranžová je v celém příběhu identifikačním znamením Kluka, žlutkově žlutá patří hvězdě.

Hlavní barvou vyprávění je ultramarínová modř, ta tvoří vrchní vrstvu, která sjednocuje ostatní barvy. I přesto, že ji vyškrabávám, je v práci dobře patrná. Vybrala jsem si ji hodně intuitivně, to ostatně snad veškeré barvy, zčásti ale také proto, aby trochu utlumila zářivou žlutou, která sice má v příběhu místo, ale která byla pro pozdější děj přece jen moc „veselá“.

K modré jsem zvolila její doplňkovou barvu, žlutou. Hlavním důvodem byla snaha o co největší odlišení příběhů, kdy na začátku je život Kluka veselý a bezstarostný, což žlutá skvěle vyjadřuje, v prostřední části, kdy nastává zásadní zlom v jeho životě jej však naděje v záplavě černi stále doprovází a v poslední, kdy Kluk dospívá a vyžívá, se vidění světa opět navrací z beznaděje do „normálního“ života. Snad to je hodně naivní, ale po každé noci opět vysvitne slunce, jak v knize, tak i v našem životě.

Významnou roli nese bílá barva. Nechala jsem jí velký prostor, jak v textové části, tak v ilustracích nebo na přebalu knihy. Vyjadřuje pro mne řád, čistotu,

jasné sdělení, vyvažuje a sjednocuje ostatní prvky. Subjektivně na mne působí, že bílá je všechny unese, aniž by se jimi ušpinila. Nemyslím, že bych ji použila příliš marnotratně, jen mám ráda, když jednotlivé části mohou „dýchat“ a bílá barva papíru mi k tomu dává příležitost.

Jaká barva pro naši kulturu lépe zosobňuje konec, ztrátu, smutek, než černá? Ta představa je pro mne tak vžitá, že mne ani nenapadlo, použít jinou barvu. Je důstojná, tajemná, výrazná, hutná. Může nás děsit, stejně jako nás ochrání. Černá má v mém vyprávění nezastupitelné místo.

Pokud jsem chtěla hlavní postavu vyprávění kdykoli bezpečně odlišit, upozornit na ni, identifikovat, nenapadla mne lepší barva, než svítivě oranžová. Snadno ji najdeme v černé ploše tmy, jako uprostřed moře.

7.3 Knižní vazba

Formát knihy je 260 x 210 mm. Vybrala jsem si ho proto, že je přeci jen trochu prostorově velkorysejší - a já neumím malé kresbičky. Vtěsnat stojící postavu do 21 centimetrů je pro mne na hranici možného, proto jsem kreslila – pokud to okolnosti dovolovaly – na výšku s tím, že jsem obraz přizpůsobila v PC.

Ilustrace jsou provázané a navazují na sebe, je to spíše odvíjející se cívka filmu. Mnohé z nich jsou oboustranně celoformátové, proto jsem hledala vhodný způsob knižní vazby, který by návaznost vyprávění podpořil. Třepetavá vazba mi přišla jako nejlepší řešení mého problému. Použitý tiskový papír má gramáž 120 g/m², je klížený a bez žebrování, které by mne vzhledem ke stylu ilustrací rušilo. Ty mají rastr samy o sobě, proto by se dohromady tloukly a vítězem by nebyl nikdo.

Knižní desky jsou z lepenky, gramáž je 250 g/m², jsou celoplátěné. Použité knihařské plátno je Imperial 4011 E, viskóza podlepená papírem.

Přebal knihy je samostatný, formát je 808 x 216 mm, tisk digitální na tiskový papír gramáže 160 g/m². Řešila jsem ho stejně jako zbytek knihy, trochu minimalisticky, s velkým prostorem pro bílou. Na přední straně jsem ponechala jen to nejdůležitější, Kluka a hvězdu. Písmo je opět Arial, velikost písma 22.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Popravdě a věcně zodpovědět, zda má kniha O klukovi a hvězdě nějaký smysl pro knižní trh, je pro mne těžké. Má přínos jakákoli kniha? Pokud odpovíme ano, znamená to, že i má pohádka má svůj smysl.

Myslím si, že naše kultura má panický strach ze smrti. Neumíme se s ní vypořádat, odmítáme ji, vytěsňujeme ji z našich životů. Když smrt přijde (a ona přijde vždy), jsme ochromeni hrůzou a děsem z poznání, že lidé jsou smrtelní, tedy i my samotní.

O smrti se nemluví - je to přece morbidní téma - a už vůbec ne s dětmi. Přece jim nebudeme ukazovat život takový, jaký skutečně je. Chráníme jejich anebo naopak naše útlocitné vnímání? Ze smrti se stalo tabu a ona se stala naším strašákem. Tento odmítavý, vystrašený či bezradný postoj se táhne západní kulturou.

Nemůžeme za to. Nikdo nás v dětství neučil, jak přistupovat ke smrti a proto nemůžeme předávat tuto zkušenost, když ji sami nemáme. Přínos mé bakalářské práce tedy vidím v tom, že toto téma nenásilně otevírá. V knize nikde nepadne slovo smrt, ale nepodceňuji malé čtenáře. Děti jsou obecně vnímavější a nejsou svázány našimi pravidly - například modelová situace v tramvaji „A mami, proč je ta paní tak tlustá?“. Kniha tedy minimálně může nenásilně nastolit téma, kdy se děti samy zeptají na to, co je jim nejasné a rodiče už můžou uvážlivě sami podle svého dětem vysvětlit, co to znamená, když někdo umře. V tomto spatřuji hlavní přínos.

9 SILNÉ STRÁNKY

Kniha je postavena na ilustracích, s nimi asi těž stojí a padá. Věnovala jsem jim hodně času. Když se podívám na začátek hledání a jeho výsledek, vidím před sebou dva úplně rozdílné světy. Ve skicách je patrná ta cesta a hledání. Pro čtenáře, který dostane do ruky hotovou knihu, to nemá žádný význam, pro toho je cesta skrytá, ale pro mne samotnou je důležité vědomí, že jsem se práci věnovala a neodbývala ji.

Ilustrace nejsou prvoplánově líbivé, a přesto si nemyslím, že by byly strohé. Mezi silné stránky počítám jejich ucelenost, provázanost mezi sebou i vůči textu. Snažila jsem se zachovat rytmus vyprávění, hledat různé pohledy a podhledy tak, aby ilustrace nenudily a nebyly příliš vizuálně předvídatelné.

V mém případě jsou silně provázány s textem. Když jsem na začátku posílala text panu Axmannovi na posouzení, zda stojí za to na něm postavit bakalářskou práci, odpověděl mi, že „díky způsobu jakým píšeš, víme, že všechno dobře dopadne, i kdyby na chleba nebylo“. A o to přeci v pohádkách jde. Je psána i kreslena s chutí a zaujetím a to se v ní muselo odrazit a čtenáře přinejmenším zaujmout.

10 SLABÉ STRÁNKY

Podstatnou část uplynulých týdnů, které jsem věnovala práci, mi zabraly ilustrace. Na ty jsem se nejvíce soustředila a zpětně si uvědomuji a přiznávám, že jsem si měla dát větší časovou rezervu na následnou sazbu knihy v počítači a vazbu knihy.

Ač se mi nedá upřít jistý cit pro kompozici a vyváženost, mezi mé nejslabší stránky vždy patří práce v grafických programech na PC. Bohužel to je pro výslednou knihu dosti podstatná část. Asi nejvíce to je vidět na vytištěných ilustracích, které v porovnání s originály ztratí jistou lehkost v barevném vyznění. To považuji za nejslabší část své bakalářské práce.

Slabší částí je určitě i finální svázání knihy, na kterém lze i přes snahu vidět, že nejsem profesionální knihař.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. KOCMAN, Jiří H. *Médium papír*. 1. vyd. Brno: VUTIUM, 2000. ISBN 80-214-1551-7.
2. NIKL, Petr. *Lingvistické pohádky*. Praha: Meander, 2006. ISBN 80-86283-49-6.
3. SÍS, Petr. *Tibet – tajemství červené krabičky*. Praha: Labyrint, 2005. ISBN 80-86803-03-1.
4. DANNHOFEROVÁ, Jana. *Velká kniha barev, kompletní průvodce pro grafiky, fotografy a designéry*. 1. vyd. Brno: Komputer Press, 2012. ISBN 978-80-251-3785-7.
5. KRÁL, Jindřich. *Moderní knihařství: Souborné zpracování poznatků z oboru*. 1. vyd. Brno: SURSUM, 1999. ISBN 80-85799-49-9.
6. JANOUŠKOVÁ, Marta. *KNIHA PRO*. Plzeň, 2013, 35. s., 15. s. obr. Příloh. Diplomová práce. Západočeská univerzita v Plzni, Ústav umění a designu, Oddělení designu. Vedoucí práce Axmann Mikoláš, Doc. akad. mal.
7. BALEKA, Jan. *MODŘ barva mezi barvami*. Praha: Academia, 1999. ISBN 80-200-0718-0.
8. MATISSE, Henri. *Umění rovnováhy*. Praha: Československý spisovatel, 1961.
9. DYRYNK, Karel. *Typograf o knihách*. 3. vyd. Praha: Kentaur / Polygrafia, 1993. ISBN 90-85285-38-X.

b) Internetové zdroje

ČEŇKOVÁ, Jana. Autorská ilustrovaná kniha (nejen pro děti). [cit. 2014-04-26]. Dostupné z:
<http://www.czechlit.cz/studie/autorska-ilustrovana-kniha-nejen-pro-deti/>

12 RESUMÉ

Die Zielsetzung meiner Bachelor-Arbeit ist die Erstellung eines Autorenbuches. Es handelt sich dabei um ein Märchen *Der Junge und der Stern*, das ich geschrieben, illustriert und schließlich grafisch verarbeitet habe. Das Buch erzählt vom Tod eines nahen Menschen, von der Hoffnung und der Liebe, die wir durch den Tod nicht verlieren. Das Buch ist sowohl für die jungen als auch erwachsenen Lesern bestimmt.

Die Originalzeichnungen sind mit Wachsstiften gezeichnet, in die mit einer Nadel auf eine Weise gestochen wird, sodass die untere Farbe erscheint. Die Hauptfarben sind blau, gelb, orange und schwarz. Die weiße Grundlage des Papiers spielt als wichtiger Bestandteil der Illustrationen eine große Rolle. Orange ist die Haarfarbe des Jungen und gleichzeitig sein Erkennungszeichen. Die Originalzeichnungen habe ich mit einer Auflösung von 400 dpi eingescannt und im Programm Adobe Photoshop bearbeitet. Der Text des Buches und die Illustrationen wurden im Programm Adobe InDesign CS2 gesetzt. Mit dem Druck wurde die Werbeagentur Euroverlag beauftragt. Das Papiergewicht ist 120 g/m².

Das Ziel war ein fertiges Buch zu schaffen, sodass eine weitere digitale Reproduktion möglich wäre. Um die Zielsetzung der Bachelor-Arbeit zu erfüllen, habe ich zwei identische, digital gedruckte Exemplare mit den Abmessungen von 260 x 210 mm abgegeben. Das Buch hat 65 Seiten von Text, davon sind 25 ganzseitige Illustrationen und 10 Vignetten. Alle Illustrationen sind in Farbe gedruckt. Die verwendete Schriftart ist Arial, Schriftgröße 14, Seitennummerierung und Druckvermerk Schriftgröße 11. Der Text ist linksbündig eingeordnet.

Die Bücher sind mit der Hand in ein Blockbuch gebunden. Das Papiergewicht ist 120 g/m², die Papierart ist ein mattsatiniertes Druckpapier. Die Deckel sind mit einem rein weißen Buchleinen überzogen. Der Umschlag ist eigenständig, das Papiergewicht ist 120 g/m².

Der theoretische Teil der Arbeit besteht aus dem Inhalt, dem eigenen Text von 16 Normalseiten, 10 Bilderanhängen, Quellenangaben und einem Resümee. Die verwendete Schriftart ist Arial, Schriftgröße 12. Ein Bestandteil

der Arbeit sind ebenfalls zwei CD-ROMs, die die komplette Fassung der theoretischen und praktischen Teile beinhalten.

Das Ziel war ein Buch zu schaffen, in dem das Bild und der Text im Gleichgewicht sind, wobei der Schwerpunkt auf die Illustrationen gelegt wird. Diese reißen auf sich mehr Aufmerksamkeit und werden geeignet vom Text ergänzt. Ich wollte ein würdiges Kinderbuch schaffen, das auch die Eltern gerne lesen möchten und das eine tiefere Botschaft in sich hat. Ich denke, dass ich diese Ziele erfüllt habe.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Fotografie pořízené během kresby ilustrací

Příloha 2

Fotografie dokumentující postupný vývoj kresby Kluka

Příloha 3

Fotografie dokumentující postupný vývoj kresby Kluka

Příloha 4

Fotografie dokumentující vývoj kresebného stylu

Příloha 5

Definitivní podoba ilustrací

Příloha 6

Definitivní podoba ilustrací

Příloha 7

Definitivní podoba ilustrací

Příloha 8

Finální sazba knihy

Příloha 9

Finální sazba knihy

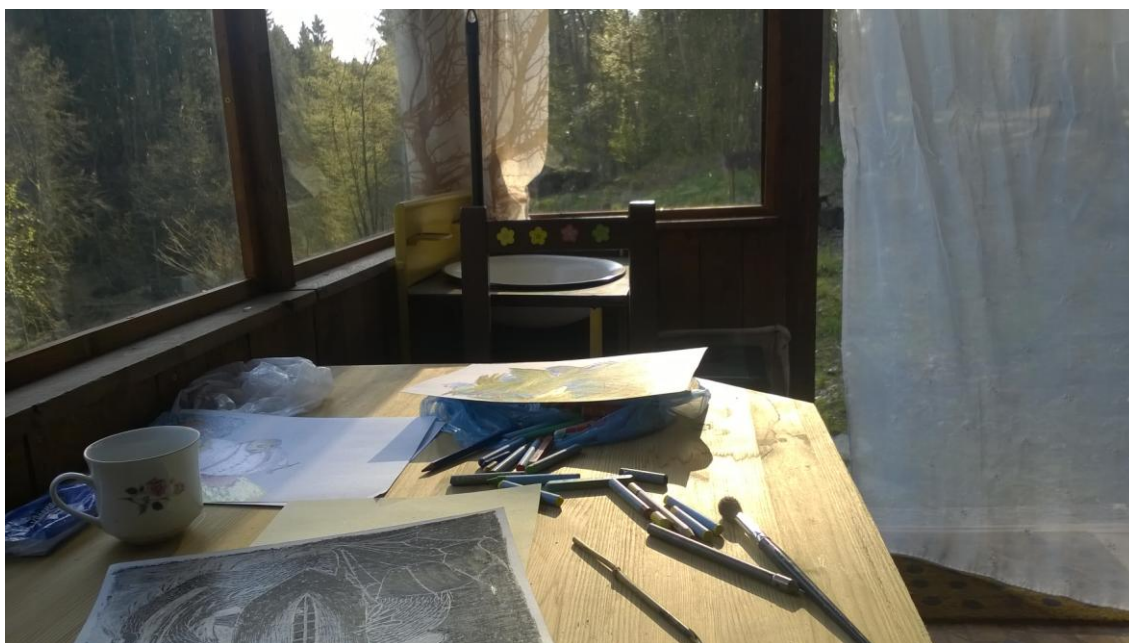
Příloha 10

Polepené knižní desky knihařským plátnem, knižní blok

Hotová kniha

Příloha 1

Fotografie pořízené během kresby ilustrací



Vlastní fotografie



Autor fotografie Jiří Podzimek

Příloha 2

Fotografie dokumentující postupný vývoj kresby Kluka



Vlastní fotografie



Vlastní fotografie

Příloha 3

Fotografie dokumentující postupný vývoj kresby Kluka



Vlastní fotografie



Vlastní fotografie

Příloha 4

Fotografie dokumentující vývoj kresebného stylu



Vlastní fotografie



Vlastní fotografie

Příloha 5

Definitivní podoba ilustrací



Vlastní grafická úprava



Vlastní grafická úprava

Příloha 6

Definitivní podoba ilustrací



Vlastní grafická úprava



Vlastní grafická úprava

Příloha 7

Definitivní podoba ilustrací



Vlastní grafická úprava



Vlastní grafická úprava, předsádka

Příloha 8

Finální sazba knihy



Jeho maminka se mohla hanbou propadnout, když ho pan strážník přivedl na práh za ucho. Ale copak kluk se styděl? Ani nápad. Už přemýšlel, jak to příště provést líp, aby ho nechytli.

15

Vlastní grafická úprava



V baráku tma, ticho, jde slyšet jen jeho dech a tikot hodin. Rozsvítí lampu, projde barák. Maminka nikde. Dobrá, počká na ni v kuchyni. Kluk čeká. Čeká, nudi se a zívá, div si hubu neroztrhne, ale zůstane sedět u stolu. To se šla jistě maminka vyzpovídat panu faráři a někde cestou se zdržela, však ona se vrátí. Bude lepší počkat tu na ni, ať má ty řeči rychle odbyté.

22

Má hlad, ale nikde v hrci jídlo na ohřátí. Klukovi to začne být divné, podezřelé. Je čím dál později, už je noc než večer, tohle maminka nedělá. Nenechává ho v noci samotného. Má ji jít hledat? Ale to se určitě minou, měla by jen starosti, až se vrátí od frátera a on by tu nebyl. Raději tu počká.

23

Vlastní grafická úprava



Odvězil ho. Do tmavého baráku bez slunce a bez smíchu. Za to s mřížemi na oknech. Kluk se brání, ale je to marné. Ostříhají mu sfřapaté vlasy, co mu je maminka vždycky s láskou učesala, když byl vykoupáný a v pyžamu.

32

Uteče den, pak druhý, třetí. Pryč je týden. V baráku je smutno, je plný dětí, co jim jejich maminky utekly. To říkají ti cizí dospělí. Ale nikdo z dětí tomu nevěří.

33

Vlastní grafická úprava

Příloha 9

Finální sazba knihy

Uteče.



Vlastní grafická úprava



Vlastní grafická úprava



Zatahá pána s červeným nosem za pružované triko a zeptá se, jak se ten rybník jmenuje. Pán se rozesměje, skoro se skutálí smíchy do sudu sardinek. „Ha, ha, ha! Prý rybník!“ Víc není přes smích slyšet. Až se bříháč dosměje, změní si kluka od hlavy k patě. „Kluku, poslouvej. To není žádný rybník, ale moře. A jestli umíš vzít poctivě za poctivou práci, vezmu tě na něj a poznáš svět.“

47

Vlastní grafická úprava

Příloha 10

Polepené knižní desky knihařským plátnem, knižní blok

Hotová kniha



Vlastní fotografie



Vlastní fotografie